

MEDLEMSBLADET

Nr 2, 2024

Blidö—Frötuna Skärgårdsförening

Det där med balans är svårt

Det finns alltid saker att glädjas åt eller bli förbannad över och det är ibland svårt att hitta balansen däremellan. Med fem grader varmt och 20 sekundmeter nordlig vind är det bistert. När det sedan helt plötsligt blir 20 grader varmt och vindstilla känns också det lite jobbigt, det kom så hastigt. Men det inger dock hopp om att sommaren är på väg.

I skrivande stund är det senare scenariot som råder. Det är lättare att vänja sig vid väderomslag i maj än i oktober. På den positiva sisdan här på Tjockö är fibern som äntligen är på väg att bli verklighet. Mer om det finns att läsa längre fram i detta nummer.

Negativ balans

Men så var det det där med balansen, allt kan ju inte alltid vara positivt. På väg ut för att slänga sopor kom jag att tänka på en av de saker vi kämpar med nu här

Fågelskri, horisont, sol och inte så värst mycket vind, då behövs det inget mer. Foto: Agnetha Gustafsson

ute i skärgården; de nya direktiven om sophantering och fastighetsnära förpackningsinsamling. Innan vi ens har en aning om hur det ska gå till, kommer det nya restriktioner om vad som får slängas i den vanliga sopsäcken – absolut inga förpackningar! När man läser i Svensk Ordbok vad förpackningar är så står det ”skyddande hölje som omger vara under distributionen”. Blir inte mycket kvar att slänga i soptunnan då.

Sopor på bussen

Och om vi nu ska göra detta för miljön, så undrar jag hur den kalkylen går ihop om alla på till exempel Tjockö ska transportera sina egna förpackningar de dryga två kilometerna med åkdon till passbåten och vidare med bil till Gräddö ÅVS. (Om de nu har bil, annars får det bli bussen.)

Hur ska det bli om alla ska sortera sina sju olika fraktioner fastighetsnära? För mig känns det som att vi kommer ha sopfordon åkandes hela veckan på ön för att tömma alla olika kärl.

Men så balansen igen, man hoppas ju att någon tänker igenom detta noggrant och att det kommer ut något bra i slutändan. Som till exempel att vi får en ÅVS på Tjockö – hm, men de ska ju bort med fastighetsnära insamling ... Och så blir jag glad igen för att inte jag behöver komma på hur detta ska lösas. Fast sen, som näringsidkare (Tjockö Butik och Krog), kommer jag på att det är snäppet värre för oss. Vi får inte längre nyttja Görle, utan har Spånga eller Knivsta som närmaste godkända återvinning, en förlängning på sju respektive fem mil med bil. Hur bidrar det till miljön?

Snart kommer sommaren och ön sprudlar av liv igen. Det tar lite längre tid att ta sig någonstans. Jag måste ju stanna och prata med alla som jag inte sett sedan augusti förra året. Varje vägkorsning blir liksom en mötesplats. Just som jag vant mig vid trängeln i butiken och pratstunden på vägen så kommer hösten. Allt lugnar ner sig och livet går sin gilla och lite tystare gång. Där har vi den där balansen igen.

I morgon passar jag nog på att ta båten och åker ut i skärgården och tittar på fåglar, spanar efter säl och vilar själen. Där hittar jag rätt balans för mig. Det är långt till hösten, eller hur?

Lasse Gustafsson

Att skärgården är öppen året runt borde inte vara en hemlighet! Foto: Britt Fogelström

Levande skärgård – på riktigt

SIKO, Skärgårdens Intresseorganisationers Kontaktorganisation, arbetar för en levande skärgård, där det går att leva, bo och verka året runt. SIKO har 14 medlemsföreningar från Arholma till Landsort och hade i mars sitt 54:e årsmöte.

Vi har erfarenhet av att det från många håll, i ord, finns en god uppslutning kring begreppet ”levande skärgård”. Det är glädjande, men det finns även en annan bild under den verbala ytan.

Viktiga leverantörer sviker skärgården

Aktuella exempel är PostNord och Apoteket, som inte längre vill leverera medicin och gods på pall till skärgården **samt** Skärgårdsstiftelsen som inte längre har lokal närvaro i skärgården. Andra exempel är Regionens och kommunernas upphandlingar av sjötrafik – inget värde sätts på lokala tjänster som kan minimera tomturer och även använda lokal infrastruktur i form av bryggplatser, natthamnar **med mera**. Lokalt levererade tjänster är mindre miljöbelastande. Något som även Jan Olsén lyfte fram i förra veckans utmärkta insändare om Skärgårdsstiftelsen.

Fokus måste skifta från smygande församringar till en tillväxttro som bryter trenden med avfolkning. Stockholms skärgård är en fantastisk plats att bo på för ung som gammal. Nya försörjningsmöjligheter finns att ta till sig. Det ”gripbara samhället” där du oftast känner människorna omkring dig, skänker trygghet och lugn.

Tänk om och när ...

... *bostadsprojekten* för utflyttare på Svartsö och Möja blivit verklighet och följs av fler bostadsprojekt
... SL inför *basturlistor* och lyckas göra båt- och landtrafik skarvlös och inte minst informerar om ”hela resan” (båt och buss) i turlistorna
... *skärgårdsskolorna* får finnas kvar och även välkomnar barn från fastlandet, **barn** som behöver en lugnare miljö. Samtidigt som även nödvändiga skolskjutsar integreras med undervisningstiden
... *skärgårdsjordbruken* får det stöd och den uppskattning de förtjänar – utan jordbruk och djurhållning försvinner skärgårdarnas kulturlandskap
... riksdagen prioriterar en *levande Östersjö och kustfiske* framför storskaligt industrifiske
... *miljömässig hållbarhet* och beredskap alltid finns med som parametrar i beslutsunderlaget vid politiska beslut och upphandlingar
... *Postnord och Apoteket* erbjuder sina tjänster med samma självklarhet till skärgården och annan glesbygd som till storstadsområden
... världens mest välbevarade hemlighet – att *skärgården är öppen året runt*, för de som bor där – inte är en hemlighet längre för de som ännu inte bor där

Välkommen att bo och verka i vår levande skärgård!

Gunilla Söderqvist och Britt Fogelström, ordförande respektive skreterare i SIKO

MEDLEMSBLADET ges ut av Blidö-Frötuna Skärgårdsförening, c/o Lars Gustafsson, Tjockö Korsnäset 3, 761 96 Tjockö • www.bfsf.se • bankgiro: 439-8152 • swish: 1231658541
MEDLEMSBLADET trycks hos Sollentuna Offset & Digitaltryck AB.
Redaktion: Malin Lenke
Layout: Renée Eklind, renee.eklund@gmail.com, tfn 0708 20 45 55
Omslagsbild: Anna Vogel

Spjutsten 1969. Bosse Viklund, Britta Gunnarsson, Kerstin Fogelström, Astor Sjölund, Ragnar Åkerström, Soldan Österman.

Mitt liv med Blidö-Frötuna

En förenings historia kan också ses som historien om människorna som format föreningen. Mitt inlägg i föreningen skedde 1969 när K G Berg i Gräddö föreslog mig till suppleant i styrelsen. K G, vars föräldrar bodde på Tjockö, hade gift sig med lanthandlardottern Ulla och delade sin tid mellan affären och kommunpolitiken.

Blidö Frötuna Skärgårdsförening bildades 1964 efter ett protestmöte över att staten ville bilda en nationalpark av stora delar av vår ytterskärgård. Skärgårdsborna insåg att vi behövde en förening som kunde föra vår talan gentemot myndigheter. Blidö var på 60-talet en egen kommun, Rådmansö tillhörde då Frötuna, så därför blev namnet Blidö-Frötuna.

Första ordföranden en kvinna

Första ordföranden blev Ulla Kvist, sedan kom lotsen Göran Norman, Furu, sund. Några år senare blev Ragnar Åkerström, Blidögård ordförande. Han kom att stanna kvar många år och var med att bilda SIKO.

När jag kom med i styrelsen var Svante Wallentin, Köpmanholm, sekreterare. Han hade varit varvschef på Högmarsövarvet och kom till sammanträdena i sin Petterssonbåt Viking X som gjort sig känd 40 år tidigare för sin resa runt Skandinavien. När Svante kom hem på kvällen efter sammanträdena skrev han protokollet direkt på sin skrivmaskin, det fanns alltså färdigt för justering på morgonen dagen efteråt.

En annan färgstark profil var läraren Anders Nyström som började sin bana på Tjockö skola. Han var under många år föreningens vice ordförande. Några andra i styrelsen var Torsten Österman, Kolsvik och Gösta Lohgren, Tjockö. En färgstark man var också Arne Rubin, Västernäs. Så småningom kom Ragnars dotter Britta Widlund med i styrelsen.

Dans och gökotta

Vi hade så roligt på våra träffar så det blev dags för en festkommitté. Dit valdes Rolf och Birgitta Fransson, Yxlö, Birgitta Jansson, Västernäs, Karin Pettersson och Leif Andersson, Penningby, Kerstin och Sven-Erik Andersson, Penningby, Lollo och Olle Sewerin, Blidögård och så småningom Rolf Gunnarsson och Urban Gunnarsson, Länna och flera andra. Efter årsmötena var det dans, ofta med musikanter från föreningen – Rolf Fogelström på Sundskär, Elof och Soldan Österman, Västernäs, Helge Sjöblom, Fejan, Göran Norman, Anders Nyström och Olle Sewerin.

Vi hade också egna danskvällar och ibland maskerader. Bästa stället att dansa på var på Lännagården. I maj åkte vi på skärgårdssting till Möja. Vi hade gökotta på Spjutsten, Norrpada och Fredlarna.

Jag satt som sekreterare några år efter Svante och 1974 valdes jag till ordförande. Efter fyra år valdes Anders Waldvik, en duktig kille som med sin fru Meta och två

små flickor flyttat ut till sin barndoms sommarö, Gräskö. Kassör i många år var nu Ulla Öberg och en långvarig flitig sekreterare var Birgitta Jansson.

På 70-talet kom Göran Hedberg till Rådmansö. Göran var reklamare och tog sig an Medlemsbladet. Det blev många sena kvällar i nattredaktionen. Anita Bertilsson hade flyttat ut till Bruket och bidrog med många artiklar. Färgstarka män i styrelsen var Roffe Fransson, Yxlö och Thord Jansson, Västernäs. En frisk fläkt var också Anngret Andersson, Tjockö som i flera år var föreningens vice ordförande. Under många år var även Björn Sjöblom, Alsvik föreningens vice ordförande.

Ragnar Åkerströms dotter Britta gifte sig med Rolf Gunnarsson i festkommittén. Hon var uppväxt med skärgårdspolitik och efter några år som föreningens ordförande blev hon under många år ordförande i SIKO. En annan stark kvinna med stor erfarenhet kunde ta över rodret i vår förening, Barbro Nordstedt. Hon fick lära sig skärgårdens villkor som fiskarhustru på Söderöra. Engagerad kassör under många år var Urban Gunnarsson.

Tuffa villkor –tuffa människor

I historieboken om 40 år får man läsa om dagens hjältar, vår nuvarande ordförande Lasse Gustafsson, Tjockö som förutom föreningar håller ordning på affären och restaurangen på ön, vår sekreterare Malin Lenke på Lill-

Olle Severin underhåller på årsmötet 1971.

Gräskö och vår kassör och allt-i-allo Bosse Gesslein på Löparö. Och Sofia Söderman, Lars Berglund och Renée Eklind med Medlemsbladet.

Idag är Olle Sewerin ensam åretruntboende på Sundskär. Han har ett funktionshinder som gör att han inte kan ta sig någonstans med egen båt. Är Olle en tjurskalle? Nej, jag tycker inte det. Man måste naturligtvis själv få avgöra vilken plats på jorden man ska tillbringa resten av sitt liv på. Platsen där man verkligen känner sig hemma. Det är ju vackert i skärgård'n. Det är inte vackert i sta'n.

Men ibland får man förstås bita ihop. Bet ihop gjorde nog min mamma på Gräddö-Asken när hon för hundra år sedan tillsammans med sin mamma bar in hela höskörden på stänger upp till ladan. Hennes pappa seglade ved till Stockholm. Det fanns ingen häst på ön. Bättre blev det när min pappa flyttade över från Lidö och hade en häst med sig i bagaget.

Måste vi ha vår skärgårdsförening? Ja, det tycker jag. Vi är en del av SIKO och Skärgårdarnas Riksförbund och det är viktigt att myndigheter har en motpart att diskutera med före beslut.

Det är ju medlemmarna som är föreningen. Det är jätteviktigt att ni finns kvar, ju fler medlemmar desto mer tyngd i våra argument. Medlemsavgiften gör det möjligt att driva föreningen. Försök värva en granne!

Fritt ur minnet, Sture Malmgren, född på 30-talet.

Hembygdsafton på Lännagården i januari 1971. Ragnar Åkerström bygger på en sköte.

Alla bilder är från BFSFs arkiv

Vem bestämmer hur vi ska bo? Foto tv: Melker Dahlstrand/Riksdagsförvaltningen, th Joel Nordstedt

Kampen fortsätter

I år är det 60 år sedan BFSF såg dagen ljus. En som har varit med är Göran Hedberg, som här minns tillbaka.

Jag hade förmånen att sitta i BFSFs styrelse under två perioder med meningsfulla uppgifter för en levande skärgård. Frågor som aldrig mister sin aktualitet är bland annat boende, skolor, sysselsättning och kommunikation till sjöss och lands. Försörjningsmöjligheter och levnadsbetingelser i glesbygd kontra tätort.

Britta Gunnarsson förde ordförandeklubban med gedigen erfarenhet. Efter henne kom Lena Fogelström med rötter långt ned i skärgårdens bergsskrevor. Så kom Barbro Nordstedt som rotat sig på Söderöra bland skötar och fiskbutik med koll på det mesta som rör skärgården.

Demonstration i Stockholm och Furusundsleden

Avskaffandet av fastighetsskatten, som slog fruktansvärt hårt i skärgården, engagerade föreningen starkt. Demonstrationer genomfördes i Stockholm. För att skapa uppmärksamhet genomfördes en båtdemonstration i Furusundsleden, något som engagerade ett stort antal båtar. När färjorna kom fick vi tummen upp från Viking-line, men Silja blev arga och tyckte vi riskerade deras färd. Men rospiggar vet hur man uppför sig på sjön utan att utsätta andra för fara.

Bosse Gesslein var nog den mest pålästa i landet om hur människor drabbades av skatten. Föreningen kunde visa hur orättvist skatten slog i olika delar av landet. Vi tog fram ett pedagogiskt material som klargjorde hur orättvist skärgårdsborna drabbades på grund av att fastigheter köptes upp till fantasisummor av rika människor. Generationskiftet och bodelningar blev problematiska och inkomsterna räckte ibland inte till för att betala skatten. ”Sälj då”, kunde någon politiker säga.

Politiker och Astrid Lindgren

Vid ett politikermöte på Lännagården med bland andra Anderas Carlgren tog de med sig vårt material hem för att visa folket i riksdagen hur verkligheten såg ut.

Vi besökte riksdagshuset och politikerna lyssnade uppmärksam. Bosse blev så känd i kretsarna att de kontaktade honom när de hade ett nytt skatteförslag för att få hans synpunkter.

Astrid Lindgren var ”så gammal och trött att jag knappt klarar att göra det som jag måste numera. Men jag hoppas att ni istället, som är unga och raska, griper er an detta problem, så att det blir en ändring på detta vanvett.”

Hur stor del vi hade i att det blev en ändring vet jag inte, men något måste det ha påverkat. Som uppskattning fick föreningen ett stipendium på 10 000 kr ur Uno Östermans fond vid Pelarorden.

Strandskyddet

Det utökade strandskyddet som ytterligare konfiskerade de bofastas egendomar är ännu ett exempel på hur myndigheterna snärjer skärgårdsbornas existensmöjligheter.

Föreningen har en oerhört viktig uppgift med sin koppling till kommun, länsstyrelse och riksdag. Att sprida adekvat information till ungdomar är viktigt för återväxten, så att vår förening kan fortsätta verka att bevara vår hembygd.

Göran Hedberg

Anna Kinberg Batra inledde tillsammans med Lotten Hjelm Skärgårdsriksdagen i mars. Foto: Nilla Söderqvist.

Skärgårdsriksdag i Stockholm

I slutet av mars hölls den första Skärgårdsriksdagen. Den arrangerades av Skärgårdarnas Riksförbund, SRF, i samarbete med Länsstyrelsen i Stockholms län, Tillväxtverket och Region Östergötland. Mötet skedde centralt mitt i Stockholm för att förenkla för tillresta deltagare från hela landet. Ett knappt hundratal deltagare, varav cirka 20 var med on-line, kom från olika departement och myndigheter. Politiker och tjänstemän på olika nivåer, internationella talare och öbor deltog på mötet.

Det blev en dag fylld av inspiration, erfarenhetsutbyte och nedslag i öbornas dagliga liv.

Anna Kinberg Batra, landshövding i Stockholms län, inledde mötet och talade om vikten av att kunna leva, bo och verka oavsett var i landet du bor och betonade Länsstyrelsens roll som möjliggörare av detta. Hon lyfte också den högst aktuella frågan om civilt försvar och krisberedskap – att skärgårdsbor generellt sett är bättre rustade, men att vi alla behöver hjälpas åt både i det förberedande arbetet och när något händer.

SRF var en av arrangörerna för Skärgårdsriksdagen och Lotten Hjelm, ordförande för SRF, presenterade föreningens olika arbetsgrupper. Lotten tog också upp vikten av samordningen av olika funktioner, till exempel transport för hemtjänst, post och skolbarn.

Alla Sveriges öar

Anders Källgård, författare till boken 'Sveriges öar' var näst på tur. Med stor entusiasm berättade han om öarna i Sverige genom tiderna, inte minst hur Rysslands invasion av Gotland 1808 kom av sig och löstes under fredliga former – och därmed förblev Gotland en svensk ö. Med sin oslagbara boendestatistik över Sveriges öar visade han också på utmaningarna för helårsboende, delårsboende, turismen och inte minst – i förhållande till dagens klimat.

SRF representerar öar runt hela Sverige. Många problem är lika oavsett var öarna ligger och det finns mycket att lära av varandra. Här är några exempel på problem och lösningar som togs upp under dagen.

Louise Westerberg på Ormön i Östhammars kommun önskade sig bättre förutsättningar för öboendet för att ön skulle få fler bofasta. Ön saknar kollektivtrafik på sjön, men ligger ändå väldigt nära Gräsö som har statlig vägfärja.

Lina Johansson på Hasselö utanför Västervik var nöjd med att ön fått fler bofasta och hon berättade också om den dygnet-runt-öppna livsmedelsbutiken och den väl fungerande skolskjutsen för öns skolbarn.

Asperö F-3-skola, i Göteborgs södra skärgård, hotades för en tid sedan av nedläggning. Efter ett massivt stöd från öbor och

andra lyckades de få politikerna att ändra sig och skolan blir kvar. För att förklara skolans betydelse för ön har de gjort en kort film på tre minuter som tydligt visar hur allt på en ö hänger ihop. Skola, mataffären, brandväret, öppna landskap med mera. Filmen visades på Skärgårdsriksdagen och den har fått stor spridning i sociala medier.

Martin Olauzon på Tillväxtverket deltog på plats och blev siste talare före lunch. TVV är en samordnande myndighet för genomförande av landsbygdspolitiken. Till exempel med kommersiell service på landsbygden för ett robust samhälle. 55 miljoner per år är väl använda pengar för att livsmedelsbutiker i landsbygd och skärgård överlever. För närvarande jobbar TVV med regeringens översyn av Landsbygdspolitiken 2023-2026, där öarna runt kusten och i de stora sjöarna har en självklar plats genom SRF. Hur kommer öar och skärgård in i landsbygdspropositionen? Krisberedskap innebär att vi ser om vårt hus och tar hand om oss själva, så att samhället kan ta hand om övergripande saker och alla de som inte kan klara sig själva. TVV har också ett uppdrag att se till att myndighetsverige inte fastnar i stuprör och ska verka för ett bättre samarbete mellan olika myndigheter.

Paulina Rytönen, docent på Södertörns högskola och projektledare för SNIR, Swedish Network of Island Research, var en av dagens sista talare. Grunden till att bilda det nationella nätverket är att Sverige är det land som har flest öar, men

saknar ö-politik. Internationellt är befolkade öar ett eget forskningsområde. Hon betonade att Agenda 2030-målen även inkluderar de som bor längst från beslutsfattandet som för öarnas del ofta visar på ett demokratiunderskott, men att varje utmaning också är en möjlighet. Samhället ser ofta öbor som tärande, men blundar då för det de faktiskt bidrar med. Den första nationella forskningskonferensen hölls på Holmön hösten 2023 och nästa planeras till Blekinge den 16-17 oktober 2024.

Pia Prost från Åbo Akademi, redaktör Tidskriften Skärgård som ges ut av Centret för livslångt lärande i Åbo samt bofast i Korpo i Skärgårdshaverts biosfärområde, berättade om arbetet med Bobarhet på öar (Habitability). I Finland har man både en Skärgårdslag och en Skärgårdsdelegation.

Med detta avslutades den första Skärgårdsriksdagen som förhoppningsvis blir återkommande varje år, någonstans i landet.

Sammanställt från SIKO av Renée Eklind

Vill du läsa hela rapporten finns den på SIKOs hemsida www.siko.org.se under 'rapporter, remiss-svar och yttranden'.

Vi har kul när det är mörkt

Vad sysslar vi med på Tjockö den mörka halvan av året? När jag pratar med folk och nämner att min fru och jag tillbringar större delen av vår tid, även den mörkare halvan av året, på en ö i skärgården utan fast landförbindelse får vi ofta frågan: "Men vad gör ni där då? Är det inte tråkigt?" Deras lätt beklagande minner ändras när vi berättar hur vi har det. Och vi har det alldeles utmärkt! Det finns en hel del aktiviteter att fördriva tiden med förutom att ta hand om sitt eget.

Herrar + damer = trevlig kväll

Vi är ett gäng herrar som träffas en gång i månaden på så kallade herrmiddagar. Menyerna bestäms och lagas av två i taget och uppdraget roterar genom hela gänget. Under middagarna utbyts erfarenheter, viktiga saker diskuteras, oviktiga saker diskuteras och skratten är många. Och så äter och dricker vi gott såklart. En orsak till att vi har så roligt tror jag är åldersblandningen, den äldsta är 85 och den yngsta 44 år. I det spannet finns så mycket av både kunskap och nyfikenhet och samtalsämnen tryter aldrig. Och så har vi gjort sedan hösten 2008.

Det är oftast s.k husmanskost på herrmiddagarna. Här är det Micke Mastvik som lagar kroppkakor. Foto: Lasse Gustafsson.

Damerna på ön är inte sämre, de har vinprovning en gång i månaden. På samma sätt som herrmiddagarna så arrangeras provningarna av två i taget och roteras genom gänget. Det doftas och smakas och diskuteras. Det är en liten gissningstävling inom ramen för kvällens tema. Viket vin är pinot noir och vilket är cabernet? Lite tilltugg som passar de valda vinerna brukar ibland förändra uppfattningen om vinet var gott eller inte. Med tanke på hur sena kvällarna brukar bli så avhandlas nog både det ena och det andra och enligt vad jag hört har de i alla fall inte tråkigare än vi har på herrmiddagarna.

Och som en avslutning på våren slår vi ihop våra påsar till en vårmiddag. Herrarna lagar en trerättersmiddag och damerna väljer drycker. En härlig avslutning av årets lugna period.

En junta med gamla anor

Äldst bland samkvämen är syjuntan som startade på 50-talet. I dag är det nog mer en mat- och pratjunta, en anledning till att träffas och ha trevligt. Liksom hos herrgänget är åldersspannet stort, från 37 till 89. Det händer att en stickning eller virkning åker fram, men de tända ljusen på bordet gör det ofta för mörkt för att kunna handarbete. Svepskål?

I syjuntans begynnelse lade damerna en tjuga var vid varje möte. För de pengarna gjorde de sedan en resa. De var både till Finland och till Italien. Det var då, det.

När det inte är ombyggnad eller renovering på gång brukar Ökrogen ha pubkvällar en gång i månaden. Där träffas man och får en bit mat och dryck i goda vänners lag. Ökrogen arrangerar också en nyårsfest som är välbesökt.

En tradition som återuppstått efter ett antal år i träda är

Alla riktiga pubkvällar har musik. Här är det Johan Gustafsson på gitarr och Klas Hector på munspel som underhåller under överinseende av Kurt Nurmi. Foto: Lasse Gustafsson.

Rött, vitt eller rosé, eller som här blandat. I det här fallet var temat Italien. Foto: Agnetha Gustafsson.

julmarknad i Bygården då det även finns möjlighet att äta jultallrik på Ökrogen.

Sen måste vi ju se till att öns infrastruktur fortsätter att fungera och utvecklas och för det krävs en rad föreningar. Är man inte aktivt engagerad i dessa så är ju i alla fall de-

ras årsmöten viktiga att delta i. Tjockö Vägsamfällighet som sköter om vår väg så att den fungerar både sommar och vinter.

Bad och Tvättstugeföreningen har hand om tvättstugan där man förutom att tvätta även kan duscha och bada bastu. Bygården som är Tjockös gamla skola sköts av föreningen Tjockö Bygård. Här finns festlokal, lägenhet och en liten stuga för uthyrning. Och så har vi vår Öbutik som gärna tar emot hjälp med diverse sysslor om man skulle ha tråkigt eller för mycket tid.

Lasse Gustafsson

Till dig som är intresserad av skärgården

Det finns många sorters boende i skärgården – sommarboende, deltidboende och fastboende. Och då är inte de tillfälliga besökarna inräknade; båtfolk, öluffare, dagsturer ...

Alla, det är jag övertygad om, vill ha kvar den frihet och de naturupplevelser som gör att de bor här eller ofta kommer hit.

Men ingenting sköter sig själv. Butiker, vandrarhem, båtuthyrning, varv, transporter – listan kan göras lång – är sådant som måste finnas för att alla boende och besökare ska kunna bo och trivas här.

Jag är ganska säker på att det pratas vid bryggor, på parkeringsplatser och utanför butikerna; ”dom borde verkligen ...” och så kommer det något som den personen är missnöjd med. Dom? Vilka dom? Kommunen? Waxholmsbolaget? Trafikförvaltningen?

Om du vill påverka de som bestämmer har du en god chans genom medlemskap i Blidö Frötuna Skärgårdsförening. Du kan faktiskt komma ända till EU. Föreningen har kontakter med kommunen och SIKO (Skärgårdarnas Intresseföreningars KontaktOrganisation) samt mot Region Stockholm och länsstyrelsen. SIKO är medlem i SRF, (Skärgårdarnas Riksförbund), som är remissinstans och har ett kontaktnät mot riksdagen.

Så om du tycker att det är bättre att du är med och fattar beslut som rör din del av skärgården, har du en möjlighet genom medlemskap i BFSF. Du kanske känner någon som skulle vilja bli medlem? Nu är det ännu enklare att lösa medlemskap. Scanna OR-koden, skriv dina kontaktuppgifter och swisha. Enklare kan det inte bli. Välkommen!

Renée Eklind

BFSFs verksamhetsområde

Har du inte Swish går det lika bra att göra en betalning via **bankgiro 439-8152** eller sätta in på **Roslagens Sparbank konto 82420-039219894**. Glöm bara inte att skriva namn, adress och e-postadress, samt hur många ni är i familjen.

Vår mailadress är info@bfsf.se

Den som väntar på något gott ...

Efter många års väntan och ett antal mer eller mindre seriösa försök från olika aktörer har vi äntligen fiber på gång här på Tjockö.

Det hela drivs av Norrtälje Energi som till skillnad mot andra aktörer inte hade något krav på antal anslutningar för att dra igång projektet. Intresset har varit förhållandevis stort på ön och anmälningar fortsatte komma in ända till sista dagen för att få det subventionerade priset för installationen. För de som valt att inte ansluta sig finns det möjlighet att göra det senare eftersom det har förberetts till tomtgräns för de fastigheterna. Då blir dock priset högre och utan någon tidplan för när det kan ske. Tyvärr gäller inte erbjudandet alla på Tjockö i denna fas, utan endast de centralt belägna fastigheterna och de som nås på väg från huvudanslutningen på ön till fastigheterna.

Information och kontakt

Som entreprenör för utförandet och kommande drift har Norrtälje Energi valt BRS Networks AB. Vi är väldigt nöjda med utförandet så här långt. Innan start bjöd BRS in till ett informationsmöte för fastighetsägare som skulle bli berörda av markupplåtelseavtal inför grävning för nedläggning av anslutningarna. Det var mycket uppskattat då vi fick veta hur det skulle gå till och hur våra fastigheter skulle påverkas. För de fastigheter som var tveksamma kom BRS ut till ön för personliga möten för att komma överens om hur man skulle komma i mål.

Så nu – i mitten på maj – har alla som tecknat avtal fått utrustning för fibern installerad i husen och fått vara med och bestämma hur dragning skall ske över tomterna från anslutningspunkten till husen. För de flesta är den grävningen också avklarad.

Specialgrävare

Planen var att vi skulle ha fungerande fiber i våra hus innan midsommar, men då många fler anslutits än beräknat kommer det att ta lite längre tid och en gissning är någon gång under sommaren.

Grävning och nedläggning av fiberrör från där fibern kommer till Tjockö och ut till de fastigheter som berörs har utförts av Jirvelius WWMT AB. De har en unik metod, så kallad microtrenching, (microgrävning) som gör minimal åverkan på befintlig mark och vägar och gör det lättare att återställa när jobbet är klart. Utrustningen på traktorn som används är utvecklad av Jirvelius själva och den både gräver och lägger ner kanalisationsrör på samma gång. På traktorn sitter den klinga som ”sågar” sig fram genom både mjuk mark och sten och berg, samt rullar med kanalisationsröret. Och i styrhytten finns instrument för övervakning och styrning av processen. En imponerande teknik.

Text och bild: Lasse Gustafsson

Tobias ”Tobbe” Jirvelius i styrhytten.

Storleken på maskinerna varierar beroende på terrängen och åtkomligheten.

Skärgårdsbåtens Dag med tre ångbåtar på rad; Storskär, Norrskär och Blidösund på väg genom Halvkakssundet till Vaxholm. Foto: Lars Berglöf.

Skärgårdsbåtens dag

12 juni 2024

Det är 60 år sedan Skärgårdsbåtens Dag arrangerades för första gången. I tidningarnas reportage från kvällen den 10 juni 1964 uttrycktes förhoppning att det skulle bli ett årligt återkommande evenemang. Så har det också blivit, långt över förväntan! Efter 60 år har Skärgårdsbåtens Dag blivit det givna och traditionella sättet att fira sommarens början, vid Strömkajen och i Vaxholm.

Hjärtligt välkomna att delta, ta med familj, släkt och vänner och bekanta onsdagen den 12 juni, en helkväll med resa till skärgårdsstaden Vaxholm, för att uppleva försommarkvällen där. Fartygen avgår från Strömkajen i Stockholm kl 18.00 för gemensam färd till Vaxholm. Där är det fest med marknad, musik underhållning och aktiviteter. Fartygen avgår åter till Stockholm kl 21.30.

Till de deltagande fartygen hör Storskär, Norrskär, Mariefred, Blidösund och Västana. Biljett gäller för resa med deltagande ångbåtar och motorfartyg. En biljett gäller för specificerat fartyg vid resan till Vaxholm och för valfritt fartyg (av de deltagande) under återresan till Stockholm. Cafeteriaservering på samtliga fartyg och matsalsservering ombord flertalet av de deltagande båtarna. Plats i matsal bokas hos respektive rederi.

Mer information: www.skargardstrafikanten.se, tel 08 662 89 02 e-post info@skargardstrafikanten.se

Biljett köper du på www.skargardstrafikanten.se eller den 12 juni, 15.00–17.45 på föreningens expedition, Nybrogatan 76 vid Strömkajen.

Pris 260 kr, barn 6-16 år 130 kr